

अच्युत

अच्छमल्लः, पुं, (अच्छा निम्मेलाः भल्लाः शस्त्राणीव नखा यस्य सः बद्धव्रीहिः यथा—मेदिन्यां भल्लः स्यात् पुंसि भल्लके शस्त्रभेदे पुनर्दयोः) भाल्लुकः । इत्यमरः । तट्टीकाकारमते अच्छे भल्लश्चेति शब्दद्वयमपि ॥

अच्छा, स्त्री, (अःविष्णुश्चायते आच्छाद्यतेऽनया, च्छे + करणे अड् । अस्य विष्णोः क्वा आच्छादनं षष्ठी-तत्पुरुषः । अकारो वासुदेवः स्यादित्येकाक्षरीय-कोषे) विष्णोराच्छादनम् । इति सुगन्धबोधयाकरणम् । अच्छिद्रं, त्रि, (नास्ति छिद्रं यत्र बद्धव्रीहिः) छिद्र-रहितं । दोषाभावविशिष्टं । यथा श्रुतातप-पराशरौ ।—

“अच्छिद्रमिति यदाक्यं वदन्ति क्षितिदेवताः ।
प्रणम्य शिरसा ग्राह्यमग्निधोमफलैः समं” ॥
इति आद्रतत्त्वं ॥

अच्छिद्रावधारणं, स्त्री, (अच्छिद्रस्य दोषरहित-कर्मणः अवधारणं निश्चयः) दोषरहितकर्म-निश्चयः । तज्ज्ञापकवाक्यं । यथा,—
ततः कर्ममात्रप्राप्ताच्छिद्रावधारणं कुर्यात् ।
तथा च श्रुतातपपराशरौ ।—

“अच्छिद्रमिति यदाक्यं वदन्ति क्षितिदेवताः ।
प्रणम्य शिरसा ग्राह्यमग्निधोमफलैः समं” ॥
इति आद्रतत्त्वं ॥

अपि च । विशिष्टः ।

“ततः श्रान्तिं प्रकुर्वीत अवधारणवाचनम्” ।

अवधारणं अच्छिद्रावधारणं । इति तिथ्यादि-तत्त्वं ॥ तदाक्यं यथा,—अद्यामुके मासि असुक-पक्षे असुकातिथौ मन्वृतेतदसुककर्ममाच्छिद्रमस्तु ॥ अच्छिद्रं, त्रि, (छिद्र + कर्मणि क्तः न छिद्रं नञ्-समासः) छेदरहितं । अकर्त्तितं । यथा गर्गः,—
“श्रुत्वा पुत्रस्य वै जन्म कृत्वा वेदोदिताः क्रियाः ।
अच्छिद्रनालं प्रयेचं न त्वा रुक्मं फलान्वितम्” ॥

इति शुद्धितत्त्वं ॥

अपि च । शुद्धः ।

“अश्रद्धानः पापात्मा नास्तकोच्छिद्रसंशयः ।
हेतुनिष्ठश्च पक्षेते न तीर्थफलभागिनः” ॥

अच्छिद्रसंशयः फलोपायेतिकर्त्तव्यतासु निश्चय-शून्यः । इति प्रायश्चित्ततत्त्वं ॥

अच्युतः, पुं, (न च्यते स्वरूपतो न गच्छति यः नित्य इति यावत् । च्यु + कर्त्तरि क्तः न च्युतः नञ्-समासः । पीताम्बरोऽच्युतः शार्ङ्गोत्थमरः) विष्णुः । इत्यमरः ॥ (यथा कुमारसम्भवे,—तत्रावतीर्थ्या-च्युतदत्तहस्तः) स्थिरे त्रि ॥ सोऽन्यवेलायामेत-त्त्वं प्रतिषद्येतद्विमतमस्यच्युतमसि प्राणसंशित-मधीति क्वान्देग्योपनिषत् ।

अच्युतायज्ञः, पुं, (अच्युतस्य अयज्ञः) बलरामः । इत्य-मरः ॥ इन्द्रः । इति हेमचन्द्रः ॥

अच्युतावासः, पुं, (अच्युते वासः क्रिपतेऽत्र आ + वस् + अधिकरणे घञ् यदा अच्युतस्य आवासः । ‘अश्वत्यः सर्व्वेदज्ञाणां देवर्षीणाश्च नारदः’ इति भगवद्गीतायाम्) । अश्वत्यरुद्रः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अज

अज क्षेपे । गतौ । इति कविकल्पद्रुमः ॥ अजति । इति दुर्गादासः ॥

अज इक भासि (अजि दोमौ चुरा इदित्वाद्गुम्) । इति कविकल्पद्रुमः ॥ इक अज्जयति । भासि दोमौ । इति दुर्गादासः ॥

अजः, पुं, (न जायते नोत्पद्यते यः नञ् + जन् + अन्ये-ष्वपि दृश्यत इति कर्त्तरि डः उपपदसमासः) । (“न हि जातो न जायेऽहं न जनिष्ये कदाचन ।
क्षेत्रज्ञः सर्व्वभूतानां तस्माद्देहमजः स्मृतः” ॥
इति भारते ।

“धोमामजमनादिच्च वेत्ति लोकमहेश्वरम्” ।

इति भगवद्गीतायाम्) । ब्रह्मा । विष्णुः । शिवः ।

कामदेवः । सूर्य्यवंशीयराजविशेषः । स च रघु-राजपुत्रः दशरथपिता च । मेघः । इति ज्यो-तिषं ॥ भाद्रिकाधातुः । इति हेमचन्द्रः ॥ जन्म-

रहिते वाचलिङ्गः । कागः । इति मेदिनी ॥ तत्-परीक्षा । यथा,—

“नक्षत्राणां विभेदेन नराणान्तु गणत्रयं ।

तेषां शुभाय निर्दिष्टं पशुवस्तत्रयं बलौ ॥

ये कृष्णाः शुचयश्चागाः पशवोऽन्ये तथैव च ।

देवजातिभिरुत्सृज्यास्ते सर्व्वार्थोपसिद्धये ॥

ये पीता हरिता वापि नराजातेरुदीरिताः ।

ये शुक्लाश्च महान्तो वा रक्षोजातेः शुभप्रदाः ॥

यो मोहादयवाञ्छानादह्लिमन्थं प्रयच्छति ।

बध एव फलं तस्य नान्यत् किञ्चित् फलं भवेत्” ॥

इति युक्तिकल्पतरुः ॥

अजकर्णः, पुं, (अजस्य कागस्य कर्णवत् पत्रं यस्य सः) असनरुद्रः । इति रत्नमाला ॥ यथा वैद्यके ।

“अजकर्णः कटुस्तिक्तः कषायोष्णो व्यपोहति ।

कफपाण्डुश्रुतिगदान् मेहकुष्ठविषग्रान्” ॥

अजकर्णकः, पुं, (अजकर्णः + स्वार्थे कः) सालरुद्रः । इति राजनिर्घण्टः ॥

अजकावः, पुं, स्त्री, (अजो विष्णुश्च कः ब्रह्मा च इन्द्रः

तौ वाति शिवः त्रिपुरासुरबधे प्रीणयत्यनेन अज

क + वा + करणे कः । “कः प्रजापतिरुद्दिष्टः को

वायुरिति शब्दित” इत्येकाक्षरीयकोषे) शिव-

धनुः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अजकावः, पुं, स्त्री, (अजो विष्णुश्च कः ब्रह्मा च इन्द्रः

तौ वाति शिवः त्रिपुरासुरबधे प्रीणयत्यनेन अज

क + वा + करणे कः । “कः प्रजापतिरुद्दिष्टः को

वायुरिति शब्दित” इत्येकाक्षरीयकोषे) शिव-

धनुः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अजकावः, पुं, स्त्री, (अजो विष्णुश्च कः ब्रह्मा च इन्द्रः

तौ वाति शिवः त्रिपुरासुरबधे प्रीणयत्यनेन अज

क + वा + करणे कः । “कः प्रजापतिरुद्दिष्टः को

वायुरिति शब्दित” इत्येकाक्षरीयकोषे) शिव-

धनुः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अजकावः, पुं, स्त्री, (अजो विष्णुश्च कः ब्रह्मा च इन्द्रः

तौ वाति शिवः त्रिपुरासुरबधे प्रीणयत्यनेन अज

क + वा + करणे कः । “कः प्रजापतिरुद्दिष्टः को

वायुरिति शब्दित” इत्येकाक्षरीयकोषे) शिव-

धनुः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अज

अजगन्धिनी, स्त्री, (अजगन्धोऽस्यास्ति अजगन्ध + मत्वर्थे इन् स्त्रियां ङीप्) अजशङ्कीरुद्रः । इति रत्नमाला ॥

अजगरः, पुं, (अजं गिरति ग्रसते यः गृ + पचाद्यच् अजस्य गरः षष्ठी तत्पुरुषः) खनामख्यातहृत्-सर्पः । तत्पर्यायः । शृयः २ वाहसः ३ । इत्यमरः ॥

अजगवं, स्त्री, (अजयोर्विष्णुब्रह्मणोर्गं त्रिपुरासुरबधे गीतं षष्ठी तत्पुरुषः) तादृशं गीतं वाति सम्भ्राति यत् अजग + वा + कर्त्तरि क उपपद-

समासः । “गच्छ गीतश्च गौश्वैव गूञ्धेनुः सरस्वती” इत्येकाक्षरीयकोषे) पिनाकः । शिवधनुः । इत्य-मरः ॥ तस्य रूपान्तरं । अजकावं । अजकावं । अजोकावं । अजगावं ॥

अजगावं, स्त्री, (अजयोर्विष्णुब्रह्मणोर्गं गीतं षष्ठी तत्पुरुषः) तादृशं गीतमवति सम्पादयति यत् अजग + अय + कर्मण्यच् उपपदसमासः) शिव-

धनुः । इति शब्दमाला ॥

अजजीविकः, पुं, (अजः जीविका जीवगोपायो यस्य सः) अजाजीवी । कागपालकः । तत्पर्यायः । जावालः २ । इति हेमचन्द्रः ॥

अजटा, स्त्री, (नास्ति जटा यस्याः सा) भुस्यामलकी इति राजनिर्घण्टः ॥ तस्या रूपान्तरं । अजडा । अज्भटा ॥

अजडा, स्त्री, (अजडां जाड्याभावं सम्पादयति या अज-डा + करोत्यर्थे णिच् ततः पचाद्यच्) कपिकच्छुः । आलकुशी इति भाषा ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥

अजध्या, स्त्री, (अजानां समूहः अज + ध्यन् स्त्रियां टाप् अजसमूहः । तद्वन्नागवर्णत्वात्) स्वर्ण-यूथिका । इति दीक्षिताः ॥

अजदखी, स्त्री, (अजस्य ब्रह्मणो यज्ञाव दण्डः काष्ठ-मस्याः सा स्त्रियां ङीप्) ब्रह्मदण्डोत्सृज्यकालेनयज्ञ-विधानात्) ब्रह्मदण्डोत्सृज्यः इति राजनिर्घण्टः ॥

अजनकः, त्रि, (न जनकः नेत्यादकः नञ्समासः) जन-यति जन् + णिच् ग्वुल्) अनुत्पादकः । अजन्मदः । अखटा । अकारकः ॥

अजगनिः, पुं, (न + जन् + आक्रोशे नञ्गनिरिति सूत्रेण निन्दार्थां भावे अनिः) तस्याजननिरेवास्तु जननीक्षेपकारिण इति प्रसिद्धप्रयोगोऽप्यस्ति) जन्मराहित्यं । उत्पत्त्यभावः । अकरणिः । श्रापः । यथा । अजननिरस्तु तस्य । इत्यमरटीकायां रायसुकुटः ॥

अजन्यं, स्त्री, (न जन्यते सम्पाद्यते केनापि न + जन् णिच् यत्) उत्पातः । शुभाशुभसूचकभूकम्पादिः । इत्यमरः ॥ अजननीये त्रि ॥

अजपः, पुं, (अप्रशस्तं जपति पठति यः । जप् + पचा-द्यच् न जपः नञ्समासः) असदध्येता । जुपाठकः । इति हेमचन्द्रः ॥ (अजं पाति रुद्रति यः + अज + पा + कर्त्तरि क उपपदसमासः) कागपालकः । यथा,—

“श्लेषधीर्नामरूपाभ्यां जानते ह्यजपा वने” । इति चरकः ॥

अजपा, स्त्री, (न जप्यते नोच्चार्यतेऽस्मै अपितु श्वास-